

Publicerad 2011-08-08 13:39 av Flicka-88

Panikångest är det vanligaste som finns idag bland oss alla men det är knappt någon som pratar om det men jag är inte rädd för att dela med mig. Alla tror vi att man är ensam om det här, jag känner mig ensam 99 gånger av 100 för jag hör aldrig någon en

Panikångest

När jag tittar på mig själv i spegeln rasar min kropp ihop på golvet som en dräkt och där framför mig ser jag en demon med det mest elaka flin leendet

som jag sett. Det här är inte jag, iallafall dom stunderna som är jobbiga, då hoppar någon annan in i min kropp för en stund. Den vill visa att den har en slags makt och att jag ska bli tvungen att döda den om jag ska bli av med det ,den är som ett virus. Det känns som om den försöker att äta upp mig levande , sakta och en bit i taget. Varje dag är en plåga och en evig lång kamp om att överleva. Bara att kliva upp ur sängen varje dag med detta är en konst, varje dag är en evig kamp att överleva och hoppas att, hoppas jag får mår bra idag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Flicka-88 med Poeter.se id #38289 innehar upphovsrätten